

På sporet af verdensklasse

- innovationsmiljøet Katrinebjerg

Sammenfatning

Forord

Huset Mandag Morgen har i 2004 valgt at fokusere sin indsats i 2004 på ét centralt spørgsmål: Hvad skal Danmark leve af?

I Århus er der på baggrund af et unikt samspil mellem erhvervsliv, det politiske niveau og offentlige forskningsinstitutioner skabt et markant og fornyende bud.

Med denne analyse vurderer og perspektiverer Huset Mandag Morgen IT-byen Katrinebjerg i Århus, som netop nu er det vel nok mest ambitiøse forsøg på at skabe en dansk innovationsmodel baseret på forskning i verdensklasse. Ambitionen er at præsentere Katrinebjergsatsningen og på et tidligt tidspunkt vurdere vidensmiljøets forudsætninger for at indfri sin ambition om at blive et førende nordisk og europæisk vækstcenter på it-området.

Analysen, der er finansieret af Århus Kommune og Århus Amt, indgår i Huset Mandag Morgens kortlægning af, hvad Danmark skal leve af - som er tænketankens bærende indsatsområde i 2004. Mandag Morgen har haft metodefrihed og adgang til alle centrale aktører. Analysen er udarbejdet på baggrund af samtaler med en bred kreds af nøglepersoner, skriftlig dokumentation samt en omfattende evaluering, hvor det vurderes, hvorledes Katrinebjerg klarer sig på en række centrale parametre, fra spidskompetence over erhvervslivets involvering til styringen af projektet.

Et halvt hundrede interne og eksterne interessenter med detaljeret kendskab til miljøet har medvirket til undersøgelsen, fra forskere over politikere til virksomhedsledere og embedsmænd i centraladministrationen. Evalueringen giver dermed en klar indikation af, hvor vidensmiljøets styrker og svagheder er i den nuværende, tidlige fase. Samtidig perspektiverer analysen Danmarks muligheder for at opsøge en klart forskningsrettet erhvervspolitisk fornyelse.

Rapporten og analysen bag er udarbejdet af Kompetencecentret på Mandag Morgen af Journalist Frank Stokholm, Senior Analytiker Morten Fisker og Centerchef Tine Lange. Undervejs har Mandag Morgen i særligt grad sparret med en følgegruppe bestående af afdelingschef Michael O. Bruun og konsulent Peter Rasmussen, Århus Kommune, kontroller Elinor Bæk Thomsen, Århus Amt samt direktør Hans Møller, Udviklingsparken A/S. Mandag Morgen har det fulde ansvar for rapportens indhold og konklusioner.

København den 6. maj 2004

Erik Rasmussen
Chefredaktør

Sammenfatning

På sporet af verdensklasse

Danmarks dristigste erhvervspolitiske satsning netop nu ligger i Århus. Over en kort årrække skal en nedslidt bydel præget af pladesmede, autoværksteder og anden letindustri fortrænges af hightech erhverv i verdensklasse. Efter forlæg i Espo, Finland, og Cambridge, England, relanceres bydelen Katrinebjerg som et af Europas førende it-centre. Med forskningsmiljøer i topklasse vil Århus trække både iværksættere og nogle af Danmarks og verdens mest avancerede it-virksomheder til bydelen. En ny kompetenceklynge inden for pervasive computing – den hastigt fremvoksende industri for computere i alting – skal udkrystalliseres i dette område. I en trekant af Århus Nord, 150.000 etagemetre omkranset af Katrinebjergvej, Paludan-Müllers Vej og Nordre Ringgade skal nogle af de bedste universitetsforskere og nogle af de mest innovative virksomheders udviklingsafdelinger bringes sammen og dermed placere Århus som knudepunkt, i hvad der kan vise sig at blive den 3. it-bølge, efter først pc'ens og siden internettets gennembrud.

Som påmindelser om fremtiden skyder de første bygninger af glas og stål nu op mellem de udtjente lagerhaller og benzinstationer. Virksomheder som B&O samt TDC er rykket som de første og har nu lagt udviklingsafdelinger i bydelen, hvor Danmarks første IT-forskerpark er under opførelse, hvor Aarhus Universitets Datalogisk Institut allerede er flyttet ind, og hvor lokale developere nu satser med bygninger af den karakter, som falder i it-folkets smag.

I debatten om hvad Danmark skal leve af, er det således et markant og anderledes bud, som Århus giver nu. Ambitionen er at opbygge en tradition for relationsdrevne vidensudvikling i verdensklasse.

Pervasive Computing

- hvorfor den 3. it-bølge, og hvorfor Århus?

I dag sker al kommunikation med en computer typisk gennem tastatur og skærmterminal. Men kommunikationsplatformen behøver ikke fremover at være så begrænset. Den næste generations informationsteknologi vil være karakteriseret ved at kunne medbringes overalt, altid at være opkoblet og endelig at kunne indlejres i alt. Derfor har den af forskere fået betegnelsen "pervasive computing" eller den 3. it-bølge, efter først pc'en og siden internettet.

Den nye måde at behandle information drives frem af, at der i disse år udvikles trådløs og billig elektronik, der giver uanede muligheder for at bygge avanceret informationsteknologi ind i vores omgivelser i alle tænkelige variationer. I stedet for kommunikation gennem tastatur og skærm, kan vi med pervasive computing få møbler, huse, tøj, biler etc. koblet til internet eller til at kommunikere direkte med os, eller med andre apparater.

Det er med andre ord en udvikling med potentiale. Samtidig er her tale om en umoden industri, og det er på den baggrund, at Århus har valgt at satse på disciplinen. Med sig har Århus en stærk tradition for objektorienteret programmering, Nordjyllands styrkeposition indenfor trådløs kommunikation, og så frem for alt viljen til at blive de bedste på feltet. Udfordringen er tidligt at danne kritisk masse, således at virksomheder og talent naturligt søger til Århus, når det gælder pervasive computing.

Med denne analyse vurderer og perspektiverer Huset Mandag Morgen Katrinebjergsatsningen. Ambitionen er at præsentere IT-byen Katrinebjerg og på et tidligt tidspunkt vurdere vidensmiljøets forudsætninger for at nå de ambitiøse mål. Samtidig vurderes, om der i satsningen ligger svar, som bør indgå i andre regioners og i hele nationens erhvervs-politiske tænkning. Analysen er udarbejdet på baggrund af samtaler med en bred kreds af nøglepersoner, skriftlig dokumentation samt en omfattende evaluering, hvor det vurderes, hvorledes Katrinebjerg klarer sig på en række centrale parametre: Fra spidskompetence over erhvervslivets involvering til styringen af projektet. Analysen peger på fem faktorer, som er afgørende i Katrinebjergsatsningen, og som formentlig vil være centrale i udviklingen af danske vidensmiljøer i verdensklasse:

- **First mover effekt.** Århus har udviklet en tradition for at rykke hurtigere på it end landet generelt, og det har givet Århus en stærkere position end sammenlignelige byer som Odense og Ålborg. Århus var først med forskerpark, først med inkubatormiljø for it-iværksættere, og i 2006 åbner landets første IT-forskerpark på Katrinebjerg. Hvor andelen af it-arbejdspladser i Århus udgør 13,2 procent af arbejdspladserne i kommunen, er tallene 9,5 i Ålborg, 8,4 i Odense og 7,7 procent på landsgennemsnit. Hvis Århus eksempelvis havde haft samme vækst i it-arbejdspladser som Odense, ville der have været 15.000 it-job i byen. Men der er 24.000
- **Relationsdrevne vidensudvikling.** Der er brug for nye partnerskaber til at udvikle vidensmiljøerne. Katrinebjerg bæres frem i et tæt samspil mellem regionale aktører inden for erhvervsliv, det politiske niveau samt universiteter og forskningsinstitutioner. Århusregionen har samlet alle væsentlige aktører fra myndigheder over uddannelsesinstitutioner til virksomheder og venturekapital i lokale netværk som IT-rådet. Samtidig er der med Alexandra Instituttet som matchmaker mellem forskning og erhvervsliv skabt en partnerskabsmodel, som kan kopieres i regioner, hvor samarbejdet er mindre udfoldet. Evnen til at samarbejde på tværs af sektorer og kulturer kan blive en dansk nøglekompetence
- **Forskningsprofiler.** Det er mennesker, som bærer udviklingen, og satsninger som Katrinebjerg beror på ildsjæle. Århus har en tydelig spidskompetence inden for pervasive computing, blandt andet med landets første professor inden for disciplinen og med tiltrækning af store EU-projekter, hvor fremtidens arkitektur for pervasive computing skal defineres
- **Stor synlighed.** Visionsdrevne projekter kræver en bevidst og aktiv kommunikationspolitik. Fra start har Katrinebjergs pionerer været gode til at synliggøre visionen. Mellem 2001 og 2003 er eksponeringen i de nationale medier tredoblet. ComputerSweden – Computerworlds svenske modstykke – identificerede i foråret 2003 Katrinebjerg som et af verdens ti mest spændende it-miljøer
- **Lederskab.** Udvikling er ikke noget, som kommer. Nogle skaber den. Uden det nødvendige lederskab bliver der hverken noget Katrinebjerg eller i det hele taget danske vidensmiljøer i verdensklasse. Det afgørende er ikke, hvor lederskabet kommer fra, men at det kommer. Katrinebjerg er et eksempel på, hvorledes lederskabet kan komme fra de mest uventede kanter. Søger man ledelsen bag Katrinebjerg, finder man den overalt og intet sted. I stedet for et hovedkontor eller en chefarkitekt finder

man et voksende netværk af aktivister, som trækker nye til. Nogle sidder i miljøet, andre i virksomheder, og atter andre på borgmesterkontorer.

Endelig kan man sige, at Katrinebjergsatsningen er udtryk for det nødvendige ambitionsniveau. Når udfordringen er at fastholde Danmarks placering i toppen af det internationale velfærdshierarki, kræver det nødvendigvis, at målene sættes højere, end tilbøjeligheden er til herhjemme. Selvom målene er høje, så har Århus over en årrække i praksis gennemgået en udvikling, som bør få også nationale aktører til at studere den århusianske case. Over den korte årrække, som it-jobbene er vokset frem, er det altså lykkedes Århus at få 9000 flere, end det kunne forventes ud fra tilsvarende danske byer.¹ 9000 velbetalte jobs; det ligner en lektion, som er værd at tage ind - ikke bare for Odense eller Ålborg, men for landet som helhed.

Udfordringerne

Satsningen på IT-byen Katrinebjerg er dermed blot det seneste, men reelt også det langt mest vidtgående udtryk for en ambitiøs og succesrig erhvervs politik. Hvor Århus førhen har været *first mover* på nationalt niveau, er byen det nu i international sammenhæng. Inden for en fremvoksende branche er viljen til at være først af afgørende betydning. En nøgle til succes er hurtigt at få kritisk masse inden for såvel forskning som erhvervssiden, da vidensmiljøet herefter af sig selv vil tiltrække yderligere talent. Det er svært at starte et vidensmiljø, men når det først er startet, er det svært at flytte. Det giver derfor god mening, når Århus nu så massivt satser på pervasive computing. En endnu forholdsvis umoden niche, men en som har stort vækstpotentiale og appel til en bred gruppe af etablerede virksomheder, som står foran at skulle putte højteknologi i deres mere traditionelle produkter.

Den århusianske satsning har vakt opmærksomhed i Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling. I dag ses IT-byen Katrinebjerg og hele den århusianske it-udvikling som et forbillede, der eksempelvis ikke har sit modstykke i København. Når embedsmændene ser til Århus, er det ikke fordi de mener, at byen har bedre forudsætninger end hovedstaden, men fordi det er århusianerne, som rykker på de muligheder, de har.

Styrkerne ufortalt står Katrinebjerg samtidig foran en afgørende fase, hvor visionen skal dokumentere sin bærekraft på markedsvilkår. Efter en demonstrativ opstarts fase er det tid til at overveje, om organiseringen af Katrinebjergsatsningen på nogle strækninger trænger til en justering. Analysen peger bl.a. på følgende udfordringer:

- **At engagere de helt tunge spillere.** Katrinebjergmiljøet har opbygget relationer med også nogle af verdens førende it-virksomheder. Syretesten består i, om nogle af de virkeligt tunge spillere som SUN, Microsoft, Cisco og IBM flytter udviklingsafdelinger ind. Uden stærke alliancer med globale it-virksomheder kan det blive vanskeligt for Århus at kapitalisere på sin position som "first mover". Et delmål er at engagere store danske virksomheder i Katrinebjerg, således som det allerede er sket med B&O

1 Fremtidssikret erhvervs politik - en kommunal udfordring, speciale af Henrik Mahncke og Kenneth Thue Nielsen, Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet Juni 2001 De 9000 ekstra IT-jobs er beregnet på baggrund af særkørsel over perioden 1992-1998.

- **At tiltrække investorer.** Trods den høje profil er IT-byen Katrinebjerg endnu så ny, at investorerne forholder sig afventende
- **At gøre eliten bredere.** I dag præges forskningsmiljøet – både indadtil og udadtil – i høj grad af nogle få allestedsnærværende profiler. Til trods for at universitetet er flyttet ind med hele sit Datalogisk Institut, er oplevelsen, at spidskompetencen stadig er smal, og at generationsskiftet endnu ikke er sikret
- **At skærpe fokus.** Man kan med nogen ret sige, at udviklingsaktiviteterne i Katrinebjerg indtil i dag har været præget af en legende afsøgning af muligheder og samarbejdsflader. For at blive erhvervslivets foretrukne videnspartner er det nu nødvendigt, at vidensmiljøet i højere grad konsoliderer og fokuserer sin forskningsmæssige indsats og sine samarbejdsrelationer med erhvervslivet
- **At levere.** Både i forhold til erhvervsliv, politikere og medier må det forventes, at tre-fire års begejstring for visionen erstattes af krav om kontante og målbare succeser.

Udfordringerne er således pågående, og i den sammenhæng er det vigtigt, om Katrinebjergmiljøet i dag er gearet til at møde dem.

Vurderingen af Katrinebjerg

I forbindelse med analysen har Mandag Morgen derfor bedt en række centrale aktører i og udenfor Katrinebjergmiljøet vurdere styrker og svagheder i projektet. De enkelte parametre er vurderet ud fra 13-skalaen. I alt 49 interne og eksterne interessenter med detaljeret kendskab til miljøet har medvirket til undersøgelsen - fra forskere over politikere til virksomhedsledere og embedsmænd i centraladministrationen. Evalueringen giver dermed en klar indikation af, hvor vidensmiljøets styrker og svagheder er i den nuværende, tidlige fase.

De otte vurderede hovedområder er:

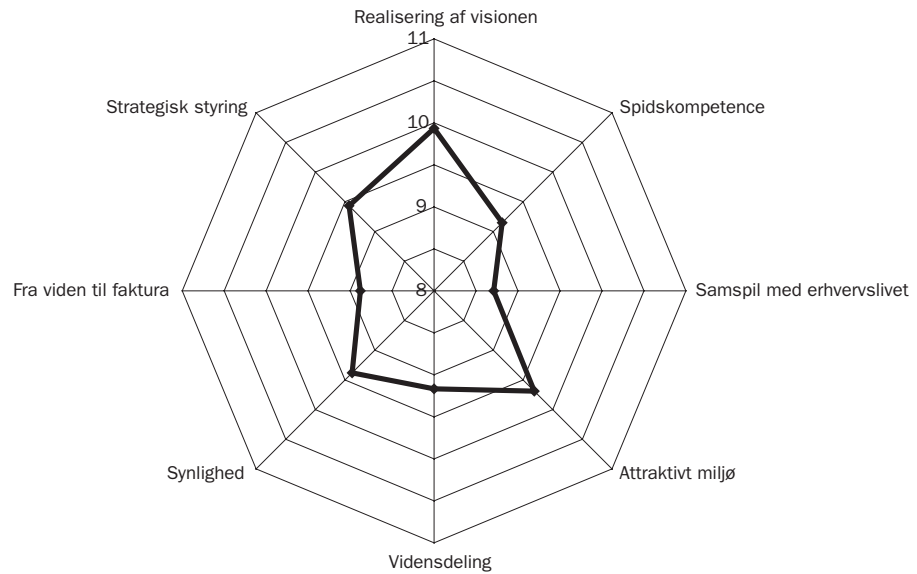
- **Realisering af visionen**
- **Spidskompetence**
- **Samspil med erhvervslivet**
- **Attraktivt miljø**
- **Vidensdeling**
- **Synlighed**
- **Fra viden til faktura**
- **Strategisk styring**

Figur 1 viser karaktergennemsnittet i de enkelte hovedområder. Generelt ligger karakterne højt, og på hovedområderne går gennemsnittet fra 8,7 til næsten 10.

Ses på de enkelte hovedområder, er det tydeligt, at der er en meget stærk oplevelse af, at visionen for Katrinebjerg realiseres. Det er i sig selv bemærkelsesværdigt, at virkeligheden faktisk lever op til et så højt ambitionsniveau. Noget som i høj grad må tilskrives en ekstremt målrettet indsats blandt lokale politikere, erhvervsledere og universitetsfolk, som i

M/M Samlet vurdering for de enkelte hovedområder

Karakterskala 00-13

Figur 1

denne sag helt enkelt er præget af pionerånd. Gennemsnitskarakteren er baseret på 245 enkeltvurderinger, og det er således udtryk for en klar tendens, når gennemsnittet næsten når op på 10. IT-byen Katrinebjerg har fået en overbevisende start.

Oplevelsen af Katrinebjerg og Århus som et attraktivt miljø er næsten lige så stærk. Karakteren på 9,7 er overraskende, da det fysiske miljø i bydelen Katrinebjerg jo ret beset fortsat er domineret af nedslidte bygninger og letindustri. Der hviler imidlertid en smittende begejstring over hele projektet, ligesom Århus kan kapitalisere på tendensen til, at den kreative klasse ønsker at bosætte sig i bymiljøerne – og dermed tvinger det vidensintensive erhvervsliv til at følge efter. Hvor en række af de klassiske store jyske virksomheder oplever rekrutteringsvanskeligheder, når de søger de skarpeste folk til deres udviklingsafdelinger, kan Århus opsøge mulighederne med sit kulturliv, bymiljø og med den faglige udfordring et miljø som Katrinebjerg automatisk udsætter folk for. Der er – som lederen af LEGOs Vision Lab Charlotte Sahl-Madsen udtrykker det – en tendens til, at *smart guys* tiltrækkes af *smart guys*, og her har IT-byen Katrinebjerg noget at byde på. En virksomhed som B&O har da også allerede taget konsekvensen og rykket sin første udviklingsafdeling fra Struer til Katrinebjerg, noget som opleves som så succesrigt, at den næste udflytning allerede overvejes.

Selvom Katrinebjergudbygningen endnu er i sin spæde start, pågår forhandlinger om tilsvarende flytninger af udviklingsafdelinger fra andre kendte danske virksomheder. I analysen vurderes det som et realistisk perspektiv, at Katrinebjerg kan blive knudepunkt for både it-virksomheder og it-afhængige udviklingsafdelinger fra store danske virksomheder. Derimod er der større forbehold overfor, om det vil lykkes at tiltrække de udenlandske elitevirksomheder, som der er ambition om. Allerede i dag har Katrinebjergmiljøet samarbejdsflader med virksomheder som IBM, Microsoft, Sun Microsystems, Oracle, Cisco, Nokia, Hewlett-Packard og Siemens Fujitsu, men fra samarbejde om udviklingsprojekter til en egentlig lokalisering er der et stykke vej.

Græsrodspræget organisering

Områderne synlighed og strategisk styring opnår høje karakterer – i niveauet 9,4 – og de to områder har en fællesflade. Realiteten er, at Katrinebjergmiljøet snarere minder om et græsrodspræget aktivistmiljø, end om et hierarkisk kontrolleret udviklingsprojekt. Det er summen af ildsjæle, som driver Katrinebjergprocessen, og selvom nogle af idealisterne sidder i de store virksomheders direktørkontorer eller i borgmesterkontorer, så kommer lederskabet fra de mest overraskende kanter. Hele Katrinebergsatsningen er i udgangspunktet udløst af fire pionerer – to professorer ved Datalogisk Institut på Aarhus Universitet, Ole Lehrmann Madsen og Morten Kyng, samt to erhvervsledere, TDCs underdirektør Preben Mejer og Systematic Software Engineerings administrerende direktør Michael Holm. Gennem overbevisningskraft snarere end formel position har de fire været den udløsende faktor for en beslutningsproces, som har involveret politikere i Århus Kommune og Århus Amt, universitetsledere og erhvervsfolk. Der er formelle fora for beslutningerne om Katrinebjerg, men som det kendes fra græsrodsbevægelser, så er den samlende kraft ikke noget formelt hierarki, men den fælles vision. Ud fra den handler et mylder af enkeltaktører, og evnen til at kommunikere og forny visionen er af kritisk betydning for Katrinebjerg.

IT-byen har da også en særdeles høj profil både i lokalområdet, overfor erhvervslivet, og i medierne, hvor en perlerække af historier lanceres og dermed forstærker den overordnede fortælling om bydelen, der huser en god del af Østjyllands erhvervspolitiske fremtidshåb. IT-byen Katrinebjerg er et eksempel på et udviklingsprojekt, hvor opfattelsen er stærkere end virkeligheden, og hvad opfattelsen angår, er succesen hjemme. Af de 52 enkeltområder, som er blevet evalueret, går den højeste gennemsnitskarakter til spørgsmålet om, hvor attraktiv visionen for Katrinebjerg er. Når 49 interessenter giver en gennemsnitskarakter på 10,7, så er noget afgørende lykkedes.

Forskere med skaberkraft og begrænsninger

Også områderne spidskompetence og vidensdeling bedømmes som stærke. I begge tilfælde i niveauet 9,1-9,2.

Vidensdelingen er baseret på en original sammentænkning af forskningsinteresser og erhvervsinteresser. Når de to universer ofte får for lidt ud af hinanden, skyldes det helt regulære interesseforskelle, som det kræver både vilje og erfaring at overvinde. I Århus er dette sikret gennem Alexandra Instituttet - en selskabsdannelse, hvor uddannelsesinstitutioner, virksomheder og offentlige myndigheder er gået sammen. Alexandra Instituttet er placeret midt i universitetsmiljøet og bemanded med en stab, som både forstår de forskningsmæssige og virksomhedsmæssige synsvinkler og kan udvikle projekterne, så forskere og virksomheder finder samarbejdsflader, hvor hver part får opfyldt egeninteresser. I alt 29 virksomheder tællende bl.a. Falck, LEGO, Danske Bank, Danfoss, Grundfos, IBM, Mærsk Data og Microsoft betaler hver 100.000 kroner om året, bare for at være med, og så en tredjedel af udgifterne, når de går ind i konkrete samarbejdsprojekter med universitetsforskere. Modellen fremstår som succesrig og som en inspirationskilde til universitetsmiljøer, hvor samarbejdsrelationerne er mindre udbyggede.

Samtidig demonstrerer Katrinebjergmiljøet den kendte danske styrke i relationskompetence, hvor forskelligartede faggrupper formår at gennemføre højteknologiske udviklingsprojekter på en måde, som i andre lande ofte ville være umulig pga. kulturelle barrierer. Eksempelvis arbejder en tidligere oversygeplejerske nu sammen med universitetsforskere og Systematic Software Engineering for at udvikle det intelligente plaster, hvor det er muligt at følge sårets heling på computer uden at fjerne plasteret eller i det hele taget at foretage kontrolbesøg hos lægen.

Målt på spidskompetence opleves miljøet som stærkt. Gennemsnitskarakteren i spændet 9,1-9,2 dækker over en oplevet verdensklasse på forskningssiden, hvorimod mængden af eliteforskere samt evnen til at tiltrække etablerede forskerprofiler er mere mådelig. Selvom Katrinebjerg således på forskningssiden har den verdensklasse, som skal til, så er vidensmiljøet lige lovligt smalt. I dag fremstår forskersiden som en afgørende *driver* i miljøet, men topforskerne kan samtidig hurtigt blive flaskehalsen i hele projektet simpelthen fordi, de p.t. er for få til at løfte den indstrømning af udviklingsaktivitet fra erhvervslivet, som hele visionen bygger på. Det er derfor vigtigt at dimensionere forskersiden i tide, og her ligger en opgave ikke kun på det enkelte universitet, men også landspolitisk.

Relativt svagest står kategorierne "fra viden til faktura" samt "samspil med erhvervslivet". At svagheden er relativ fremgår af, at karakteren i begge tilfælde ligger på et lille nital. Der er imidlertid ingen tvivl om, at den kommercielle side af Katrinebjergvisionen i den kommende fase har brug for særligt fokus, og det er en udfordring både for erhvervsiden, for det politisk-administrative system og for samarbejdspartnerne på forskningssiden. Det er således karakteristisk, at insiderne på Katrinebjerg generelt bedømmer situationen som markant bedre, end de eksterne interessenter gør. Så der er noget at arbejde med, og den første opgave er, at Katrinebjergs insidere fuldt ud erkender behovet.

I udgangspunktet er situationen den, at Katrinebjergsatsningen i høj grad er udsprunget fra forskersiden, og 1. bølge af nybyggeri har netop rettet sig mod universitetsmiljøer og forskningsprægede institutioner. Uanset at det er forskere, som vil både verden og erhvervslivet noget, så er det altså i første række forskere. Egnens venturekapitalister påpeger, at forskernes lidt legende tilgang til stoffet nu bør suppleres med en mere direkte kommerciel tænkning.

Ansvar for at det sker er imidlertid i høj grad erhvervslivets. Det er herfra, den kommercielle impuls naturligt kommer. Etableringen af Katrinebjerg har gennem en unik opbakning i det politiske og forskningsmæssige system fået en kickstart, og 1. bølge kommer til at rulle et stykke endnu qua den endnu blot projekterede IT-forskerpark. Tilsvarende klart er det, at der nu er brug for en 2. bølge, hvor virksomhederne mere massivt kommitterer sig på udviklingen. På det rent fysiske plan er der brug for et indryk af it-virksomheder og store virksomheders udviklingsafdelinger. Tilsvarende skal Katrinebjergmiljøets egen generering af opstartsvirksomheder udvikles, ligesom arbejdet med at tiltrække udenlandske virksomheder fortsat har sit gennembrud til gode.

Selvom IT-byen Katrinebjerg således er kommet godt fra start, er det nu afgørende, at den næste bølge, den kommercielle bølge, skyller igennem med en kraft og volumen, som lever op til forarbejdet.

M Milepæle for Katrinebjerg

Primo 2006:	IT-forskerparken på godt 10.000 kvadratmeter - med mulighed for udvidelse - forventes klar til brug.
April 2004:	I regi af Center for IT-forskning (som blev nedlagt i 2002) og Alexandra Instituttet er der i siden 1999 etableret 70-75 samarbejdsprojekter med et samlet budget på omkring 0,5 milliard kroner.
Januar 2004:	Med samlingen af Datalogisk Institut og Institut for Informations- og Medievidenskab er uddannelsesinstitutionens indrykning tilendebragt og tæller 1.500 studerende og 275 medarbejdere.
Januar 2004:	PalCom - et 4-årigt internationalt forskningsprojekt - påbegyndes. PalCom involverer otte europæiske forskningsinstitutioner og fire virksomheder, heriblandt den tyske industrigigant Siemens. Morten Kyng og Center for Pervasive Computing i Katrinebjerg står i spidsen for det fælleseuropæiske projekt med et budget på 90 millioner kroner.
August 2003:	Fase 2 af IT-parken tages i brug. Det rummer bl.a. Alexandra Instituttets nye domicil. Åbning af Alexandra Instituttets projekthotel.
Februar 2003:	Systematic Software Engineering A/S sponsorerer Danmarks første professor i pervasive computing, Morten Kyng.
Januar 2003:	Katrinebjergs Udviklingskontor, der skal tiltrække virksomheder, åbnes.
Oktober 2002:	Åbning af Innovation Lab Katrinebjerg og åbning af ISIS Katrinebjerg - Kompetencecenter for Interaktive rum, sundheds-it og Software.
August 2002:	Center for Entrepreneurship etablerer sig på Katrinebjerg.
Juni 2002:	Kompetencecentret ISIS Katrinebjerg får bevilliget 30 mio. kr. fra Videnskabsministeriet og 15 mio. kr. fra Århus Amt og Kommune.
Vinter 2001:	Anden fase af IT-parken påbegyndes, herunder Alexandra Instituttets nye projekthotel.
Januar 2001:	Den første virksomhed, Mjølner Informatics, flytter ind i Katrinebjerg. IT-rampen - et 1500 kvadratmeter. stort IT-hus etableres.
April 2000:	Første fase af universitetets nybyggeri IT-parken tages i brug. Nybyggeriet rummer Datalogisk Institut, Institut for Informations- og Medievidenskab samt De Æstetiske Fag. Også Center for IT-forskning, Alexandra Instituttet A/S samt dele af IT-Vest er placeret i komplekset. 100 medarbejdere og 250 studerende holder til i IT-parken.
Sommer 1999:	Alexandra Instituttet A/S stiftes.
	I 1999 beslutter IT-rådet at omdanne industrikvarteret Katrinebjerg til IT-by. Aarhus Universitet beslutter at samle universitetets IT-fag her.
	I 1999 oprettes IT-rådet. Medlemmerne er repræsentanter fra erhvervsliv, uddannelses- og forskningsinstitutioner, organisationer og myndigheder.

Kilde: Katrinebjerg Net: "Breaking the IT-waves" samt tidslinje fra Katrinebjerg Net.